

Zeul Dionysos – zeul vinului

Multe personaje mitologice sunt legate de vin și vinificație. Astfel, în Grecia de această s-a ocupat zeul Dionis. În Grecia, beția nu era un fapt cunoscut înainte apariției noului zeu Dionysos (zeul viței de vie și al petrecerilor). Prin secolul al VII-lea î.Hr., consumarea băuturilor alcoolice devenise o parte importantă a vieții de zi cu zi. Grecii erau însă destul de inteligenți pentru a remarca faptul că, deși vinul poate crea o stare plăcută, poate, de asemenea, să-l determine pe un individ să facă lucruri pe care în mod normal nu le-ar fi făcut sau chiar să-și iasă din minți. Hipocrate, părintele medicinei, nota că „vinul este un lucru minunat, folositor omului sănătos sau bolnav, dacă se consumă cu măsură, potrivit constituției individuale”.

În Grecia, femeile obișnuiau să consume foarte mult vin, acest lucru nu era însă valabil și pentru Sparta. Femeile nu aveau voie să consume alcool deloc. Datorită calităților sale amețitoare, vinul a devenit repede un simbol religios. S-a răspândit repede în jurul Mediteranei. Grecii îl beau după ce uscau strugurii la soare, vinul rezultat fiind dulceag, gros și păstos, încât trebuiau să-l dilueze cu apă de mare (originea șprițului).

În Grecia antică vinul era consumat cu apă, consumul nediluat fiind considerat un semn de desfrâu. Vinul se păstra în amfore de ceramică și în butoaie astupate cu cârpe înmuiate în ulei, pentru a împiedica continuarea fermentației. Vestigiile unor crame și pivnițe antice, descoperite pe versanții de vest al Acropolei, precum și în multe alte părți ale Greciei insulare, peninsulare și continentale, atestă că tehnica și arta vinificației erau cunoscute din antichitate.

Mitologia greacă cuprinde o colecție de mituri care provin din Grecia Antică. Aceste povestiri, familiare tuturor grecilor antici, formau fundamente ritualurilor lor și erau o reprezentare a lumii, cel puțin până la Pitagora. Această mitologie reprezintă, în mare parte, sursa celei romane.

În mitologia greacă, zeii reprezintă personificările tuturor forțelor universului. Bunăvoința zeilor putea fi câștigată prin sacrificii și devoțiune, aceștia având reputația de a fi capricioși. Până și iubirile lor puteau deveni periculoase. Lumea mitologiei grecești este complexă: războaie, intrigi și zei, toate aceste elemente ajungând să se încrucișeze la un moment dat.

Drama greacă, cu cele două ramuri, tragedia și comedia (creată în sec. VI î.Hr) se desprinde de lirica festivă a sărbătorilor dedicate lui Dionysos (zeul vinului). Teatrul lui Dionysos poate primi până la 30 000 de spectatori, pe locurile cele mai bune aflându-se magistratii și preotii cetății, pe banii cărora aveau loc reprezentațiile teatrale, un juriu desemnează un învingător: poetul Eschil (525 – 450 î.Hr) Prometeu înlanțuit, Persii, Cei 7 contra Tebei) și Sofocle (496 – 406 î.Hr) Oedip rege, Antigona, Electra)

DIONYSOS – în mitologia greacă, zeul vinului și al vitei de vie, denumit la romani și Bacchus. Dionysos era una dintre cele mai importante divinități cunoscute în vechime și al cărei cult era răspândit în întreaga lume. El era fiul lui Zeus și al muritoarei Semele, fiica regelui Cadmus și a Harmoniei. Se spune că, îndemnată de Hera, Semele l-a rugat pe Zeus să i se arate în toată forța și splendoarea sa zeiască. Zeus îi îndeplinește ruga: el i se infatisează ca

un nor de foc. Neputand insa suporta stralucirea acestei privelisi, Semele cade fulgerata si naste, inainte de vreme.

Zeus ia copilul si-l adaposteste in propia lui coapsa de unde, la termenul stabilit, se naste viu si nevatamat Dionysos (de aceea se spunea ca, Dionysos era zeul care "s-a nascut de doua ori"). Ca sa- si puna la adapost copilul de gelozia Herei, Zeus il incredinteaza regelui Athamas si sotiei acestuia, Ino, ca sa-l creasca. In casa lor, Dionysos traieste travestit in haine femeiesti pentru a nu fi recunoscut. Hera ii da totusi de urma si, drept razbunare le ia mintile lui Ino si Athamas. Atunci Zeus il trimite pe Dionysos departe la Nysa, si-l da in grija nimfelor de acolo sa-l creasca.

Cand s-a facut mare Dionysos a inceput sa cutreiere intreaga lume: Aegyptus, Syria, Phrygia, Thraciasi, in sfarsit, India. Dionysos a coborat in infern ca sa caute umbra mamei lui si sa-i redea viata. Hades s-a invoit sa i-o dea si Dinonysos a dus-o pe Semele cu sine in Olympus. Cultul lui Dionysos era raspandit in intreaga lume veche. La serbarile date in cinstea lui (*dionysia* sau *bacchanalia*) participa toata lumea dar, mai ales, femeile. Atunci zeul era sarbatorit in cantece si dansuri, adesea cu caracter orgiastic. Dionysos era inchipuit insotit de un cortegiu alcatuit din bacchante, sileni, satiri, etc.